

Kassebukserne - det store hit fra Herning

Kassebukserne - det store hit fra Herning

Ved årets Copenhagen International Fashion Fair i København for nogle få uger siden, kunne man atter se, at moden gentager sig selv. Mange modeskabere henter i øjeblikket inspiration blandt andet fra hippie-tiden, selv om det ikke er helt det samme.

At moden går i cirkler, er der mange beviser på efterhånden, og at cirklerne fra i dag rækker tilbage til slutningen af 60'erne og begyndelsen af 1970'erne gør det sandsynligt, at også kassebukserne en dag får en renaissance. Så Herning Bladet fik en snak med skaberen af de bukser, som i en hektisk periode i begyndelsen af 1970'erne for alvor placerede hedens hovedstad på modens verdenskort. Bukserne, der blev lavet i 2000 eksemplarer om dagen på Sweki i Herning, og som blev solgt i 26 lande - herunder så fjerne steder som Brasilien, skyldes indehaveren af Mette Mode, Ove Jensen.

Kedelig bukser gav stødet

Allerede et par år inden kassebukserne blev skabt, havde Ove Jensen designet bukser for Sweki. Han havde da en fortid som designer og direktør på en tekstilfabrik, men var begyndt for sig selv med to modebutikker i Odense og Herning under navnet Mette Mode. - Dengang var det kun Brandtex, der lavede bukser til piger, og de var ærligt talt ikke særlig spændende. De var lige op og ned, og så kunne man vælge mellem to påsyede lommer foran, to påsyede lommer bagpå eller påsyede lommer både for og bag, fortæller han. Så da en sælger en dag søgte at få ham til at føre Brandtex-bukserne, afslog han blankt.

- De var sgu' for kedelige, sagde jeg, og så forklarede jeg, hvordan jeg mente, bukser burde se ud. Sælgeren sagde, at jeg jo også var så klog, at jeg kunne undvære hovedet. Men han vendte tilbage, og det skabte kontakten til Sweki, der indtil da kun havde lavet kjoler. Og resultatet blev, at jeg gik ind på at tegne en kollektion bukser til fabriken, fortsætter han.

Danmarks bedste bukser

Med buksekollektionen i kufferten tog Ove Jensen og Sweki's repræsentant, Knud Kristensen, til København, hvor de tog op-

hold på Hotel Royal og med tre dejlige sommerpiger indbød indkøberne til at se ikke mindre end „Danmarks mest avancerede og absolut bedste buksekollektion!“, som der stod i invitationen.

Ove Jensen kan stadig undre sig over, at det i det hele taget kunne lade sig gøre. Et par aldeles ukendte jyder, som bare tog afsted med kollektionen.

- Men vi troede på det, vi havde med, og det var også bedre, end noget andet, der var på markedet, siger han og ryster smilende på hovedet ved mindet om de fem dage i København, hvor slaget skulle slås.

- Det var jo bukser, som havde en virkelig god pasform, som var smarte og med masser af gode detaljer. Der var paspolerede lommer, som man ellers kun brugte på herrebukser. Og så havde buksebenene fået vidde, forklarer han.

Flotte anmeldelser

I BT skrev modeanmelderen Bodil Cath under overskriften „Tænk på piger med lær“: „Ove Jensens design klæ'r piger, selv om de har lidt kraftige lær - bukserne har nemlig speciel lærvidde, der giver perfekt pasform og stor bevægelighed. Snittet er en kombination af Paris' viddebukser og danske snævre. Hans bukседetaljer er blandt andet sjove påsatte, rundskårne lommer, knappebælter, påstukne lommer med strop, spansk linning og baglommer.“

Der var modeller med opslag, og bukserne kunne oven i købet fås i striber á la 30'ernes gangsterstil. BT-anmeldelsen var ganske typisk. Bukseeventyret var begyndt, og det udviklede sig. Nye modeller fulgte, og efterhånden blev fodvidden 70 cm. Det gav problemer med de pressefolder, som var en del af designet, men fantasien manglede ikke.

Først rør, så kasser

- Løsningen blev bukser, helt uden pressefolder med rørformede ben, fortæller Ove Jensen.

Fra de runde ben, var der ikke langt til de firkantede, selv om det egentlig startede som en spøg.

- Og så, over en kop øl, sad vi og lavede lidt grin med, at når man kunne sælge så mange runde bukser, så måtte man også kunne lave

dem firkantede, griner Ove Jensen. Men spøgen skulle prøves, og så blev kassebukserne skabt.

- Helt uden problemer var det dog ikke, for med bukseben, der hver skulle sys af fire stykke stof, fik vi jo fire syninger inde i skridtet. Det ikke helt let, men vores konstruktør, Kirsten Østergaard, løste problemet på en meget elegant måde, forklarer han.

Skeptiske indkøbere

Så skulle bukserne sælges. Det var om muligt endnu mere vanskeligt - til at begynde med. For indkøberne var mere end skeptiske på det nye påfund fra buksemageren på heden.

- Pressen tog godt imod, men vi måtte nærmest presse kunderne til at tage seks par med fuld returret. Men vi havde oplevet den begejstring, modellerne havde taget imod de nye bukser med, og de havde i hvert fald om nogen erfaring med tøj og pasform og så videre. Og da de først kom ud i butikkerne, kastede forbrugerne sig også over dem, husker han.

Fart på

De runde og de firkantede bukser blev præsenteret i august 1973, og derefter gik det stærkt. I februar 1974 var der i følge fabrikanten, Svend Østergaard, sendt 30.000 eksemplarer på markedet, og eksporten var godt igang. Den blev øget af blandt andre Ove Jensen, der selvfølgelig tog en kollektion med, når han skulle ud i de europæiske hovedstæder for at hente inspiration og se på mode.

Resultatet blev, at ordrene væltede ind, så der måtte etableres en ny systue, der ikke lavede meget andet end kassebukser, og produktionen steg på sit højeste til 2000 par om dagen. - Og alligevel måtte vi sige nej til kunderne. Vi kunne simpelthen ikke producere de kvanta, de ville aftage, så vi måtte rationere dem. Og så producerede vi jo også andre ting, vi gerne ville sælge, mindes Ove Jensen.

Huskes for perfekt pasform

At pasformen virkelig også var perfekt, kan tidligere brugere af kassebukserne tydeligt huske. Nogle af dem, Herning Bladet har talt med, siger lige ud, at de aldrig har haft bukser, der sad bedre.

- Men de sad også virkelig godt på både store og små, korte og lange og også de lidt kraftige. Alle kom faktisk til at se godt ud i dem, også fordi de specielle syninger ligesom gav et løft, næsten som moderne push-up, forklarer han. Men alting får en ende. Og så kassebukserne.

- Vi havde først halvandet år alene på markedet, og så kom kopierne, ikke mindst mange dårlige kopier, hvor fabrikanterne skulle spare stof og besvær med at sy, så det ikke blev rigtige „kasser“, husker han. Det tog efterhånden luften ud af det marked. Men så længe det varede, var det et eventyr. Det var dengang, buksemoden kom fra Herning.

Kan komme igen

Om de kommer igen, vil den internationalt anerkendte danske designer Anne Lise Kjær, London, ikke afvise.

- Det er noget med at se til-

bage til fortiden, til en periode, der giver tryk, mener hun.

Hun vil ikke sige, at kassebukserne igen vil blive det store hit, men hun tror på, at bukser med stor vidde vil komme igen. Det havde hun i øvrigt selv succes med i 80'erne. Og at én eller

anden en dag finder på at relancere nogle af de tidligere danske hit - og her var kassebukserne et af de store - ser hun absolut som en mulighed.

- Men det bliver ikke mig, forsikrer Ove Jensen.

Af Vagn Buch-Pedersen

